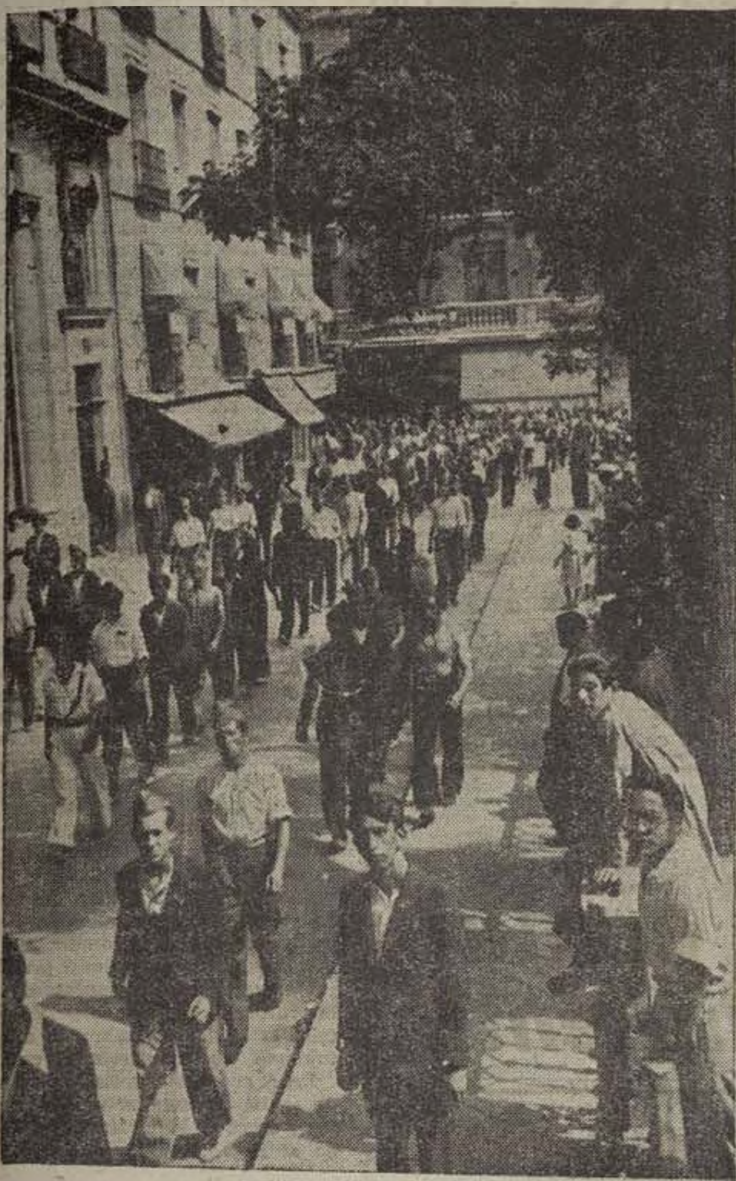

Catalans a Madrid

Catalunya lluita a tots els fronts! Els nostres milicians posen llur esforç on sigui per tal d'esclafar per sempre més el feixisme. Vegeu a la foto el batalló de milícies catalanes que ha anat als fronts de Madrid com desfila per la plaça de Santa Ana de la capital de la República (Express)

La sublevació al Marroc és reprimida terotgement

Són enterrats vius soldats i obrers

Madrid, 17. — Hom sap que en la sublevació contra els militars traïdors d'Àfrica participen espanyols, jueus, legionaris i moros.

Orgaz, s'ha confessat absolutament incapaç de dominar l'abecament i

ha hagut d'anar Franco a Tetuan decidit a sufocar a sang i foc la rebel·lió.

Ja ha començat una repressió ferotge que delata el sadisme del torturador de legionaris. A Ceuta han

estat enterrats vius soldats del Tercer i obrers, dels que es trobaven empresonats a la fortalesa de l'Hecho.

Sembla que Franco preten que siguin reexpedit al Marroc algunes de les forces que sortiran d'allí per combatre contra el poble espanyol.

ELS FEIXISTES OBLIGUEN ELS ASILATS DE L'HOSPICI DE SEVILLA A LLUITAR CONTRA EL POBLE

Madrid, 17. — En l'acció lluitada el dia 12 prop de Mérida, fou fet presoner un noi. Ha manifestat que

la majoria dels que combaten al costat dels feixistes en aquest sector són asilats de l'Hospici de Sevilla, enrolats per la força a l'exèrcit insurrecte per ordre de Queipo de Llano.

Un avió enemic, de procedència estrangera, es veu obligat a aterrar per falta de gasolina

Madrid, 17. — Ahir al matí, en el terme de Villanueva de la Serena, caigué un avió enemic.

Era un aparell monomotor de construcció estrangera. Aterrà, segons sembla, per falta de gasolina. Quan arribaren els milicians on

es trobava l'avió, no hi havia el pilot que el conduïa.

En l'escorcoll que s'efectuà a l'aparell es trobaren documents importants, acreditats de la nacionalitat del pilot, coterrani del que fou pres viu fa quatre dies a les pro-

ximitats de Santa Olalla.

Poc després sortia d'una casa propera un individu vestit de pagès, el qual disparà contra els milicians. Aquests, en la seva persecució, el feren caure mort.

Serà solucionat el problema de l'autonomia del país basc

Madrid, 17. — S'ha arribat en principi a un acord entre el Govern i els nacionalistes bascos per a estudiar la solució que s'hagi de do-

nar en definitiva al problema de l'autonomia del País Basc.

S'ha designat una ponència interministerial integrada pels senyors Prieto, Tomás i Piera i Uribe.

Criminals i traïdors

Les notes de "La Internacional" i l'"Himne de Riego" serviren d'esquer per afusellar els treballadors

Madrid, 17. — Al poble d'Ateca tots els obrers havien fugit al camp amb llurs famílies, car a l'esmentada localitat imperaven els feixistes.

Un dels comandants del feix conegut pel «Michino» donà ordre que sortís una banda de música tocant «La Internacional» i l'"Himne de Riego" i envià els emissaris al camp per prometre als fugitius que serien respectats llurs vides si es reintegraven al treball i normalitzaven la vida del poble. Tots acudiren al poble, i així que hi foren dins es veleren voltats i presos. A la poca estona eren afusellats en grups de divuit.

Ha passat per Barcelona...

... i ha tornat al front sense que gaire gent se n'assabentés. Ens referim al general Villalba, el qual veiem aquí assegut. Al seu costat, drets i cap a la seva dreta, Alexandrino i Del Barrio, caps de columna que operen al sector nord del front aragonès

El vaixell polar francès "Pourquoi pas?" ha naufragat a les costes d'Islàndia

El doctor Charcot, cap de l'expedició, i vint-i-nou homes més han mort ofegats

LES PRIMERES NOTÍCIES DEL NAUFRAGI

Paris, 16. — S'acaba de rebre un ràdio de Groenlàndia, retransmes des de Copenhaguen, en el qual es dona compte del naufragi del famós vaixell polar francès «Pourquoi pas?», a bord del qual viatjava l'expedició dirigida pel savi explorador polar francès doctor Charcot.

No es tenen detalls sobre l'abast de la catàstrofe; però no s'anaga que la impressió és netament pessimista en considerar la sort que hauran pogut córrer el doctor Charcot i els seus companys.

FOU SORPRES PER UN TERRIBLE HURACÀ

Copenhaguen, 16. — L'Agència telegràfica danesa confirma la catàstrofe del vaixell polar francès «Pourquoi pas?». Aquest fou sorprès per un terrible huracà arctic quan navegava davant les costes d'Islàndia. La informació afegeix que solament ha escapat amb vida de la catàstrofe un dels trenta un homes que integren l'expedició científica i la tripulació especialitzada del vaixell.

UN SOL SUPERVIVENT

Paris, 16. — S'acaba de rebre una informació transmesa per ràdio des de la badia de Scoresby (Groenlàndia), en la qual es confirma l'espanyol entàstrofe del vaixell polar francès «Pourquoi pas?». La dita informació afegeix que el cap d'una formació de tempesta polar desfermada a les costes islandeses, el «Pourquoi pas?», després d'una lluita duríssima amb els elements i a mercè de les ones i de l'huracà, acabà per naufragar. En la catàstrofe ha mort el savi director de l'expedició, doctor Charcot, i 29 homes més, homes de ciència, tècnics de diverses especialitats i mariners.

Sembla que només ha pogut conservar la vida un membre de la tripulació del vaixell sinistral.

La notícia d'aquesta desgràcia ha produït enorme impressió a tot França, on la figura del doctor Charcot era popularíssima.

VA ESCALAR LA CALDERA DEL VAIXELL

Copenhaguen, 17 (Urgent). — Les notícies que començaren a circular aquest matí i que indicaven la tràgica fi de l'expedició del «Pourquoi pas?» han tingut confirmació. Se-

PLUJA AL FRONT!

SOBRETOT, TENDES DE CAMPANYA

Cal equipar els nostres milicians amb sabates de goma, impermeables, roba d'abric efectiva i, sobretot, TENDES DE CAMPANYA. Tots a la feina! Les fàbriques catalanes es basten sobrerament per a aquestes necessitats del front. El que cal és treballar!

OPERACIONS FAVORABLES A TOTS ELS FRONTS

Madrid, 17. — A les tres de la tarda s'ha facilitat, pel gabinet d'informació del Ministeri de la Guerra el següent comunicat:

«Front Nord i Nord-oest. — Continua la neteja a Astúries dels petits focs rebels. Les nostres tropes han recollit material abandonat i han capturat alguns soldats disseminats pel camp.

A Oviedo s'ha efectuat un atac per la nostra artilleria i cada dia és més forta l'eficàcia del nostre setge i la resistència dels assetjats es cada hora més debilita.

Front d'Amagó. — L'aviació lleial ha bombardejat Casacaves, al costat d'Osca, on hi havia una forta concentració enemiga.

Front Sud. — Les tropes republicanes han operat avui sobre el po-

ble de Vilos, que ha estat pres després de gran resistència.

Front del Centre. — La nostra aviació ha bombardejat les posicions enemigues del sector de Guadarrama i ha actuat intensament tot el matí sobre les columnes rebels que ataquen en el sector de Llerena-Santa Olalla. Han estat desbaratats els atacs successius dels facciosos, els quals s'han vist obligats a retrocedir.

En el sector de Buitrago-Somosierra un encertat cop de mà d'una petita columna lleial ha fet que es poguessin ocupar un lloc avançat de l'enemic. S'han capturat dos canons i vint homes amb llurs fusells.

El viatge París-Londres, en vagonets-llits

Londres, 17. — El nou servei de «erryboats» entre Dunkerque i Douvres començarà a funcionar la nit del 5 al 6 d'octubre, cosa que permetrà als viatgers fer el viatge París-Londres en vagonets-llits.

RES DE NOU AL FRONT

SECTOR CASP. — Ens comuniquen d'aquest front que avui no hi ha hagut operacions i que les nostres forces continuen els treballs de fortificació de posicions a tot el sud de l'Ebre.

Uns soldats que han aconseguit passar al nostre front ens informen que la demoralització que existeix en els facciosos és cada dia més gran.

A tot el front, sense novetat.

SECTOR BUJARALÓ. — Avui ha volat sobre Pina un avió enemic. Les nostres milícies l'han fet fugir amb un nodridíssim foc de metralladora.

Seguim fortificant les posicions i les nostres forces tenen una moral elevadíssima.

A tot el sector, sense novetat.

SECTOR OSCA-BARBASTRE. — La nostra aviació ha bombardejat molt eficaçment les posicions enemigues d'Estrecho Quinto, Monte Aragón i Almudovar; un aparell facciós que ha intentat volar sobre les nostres línies avançades ha estat perseguit pels nostres avions, que li han sortit al pas. Després de metrallar-lo i obligar-lo a fugir ha hagut de prendre terra precipitadament als afores d'Almudovar.

A la resta del front, sense novetat.

17 de setembre del 1936

(Passa a la pàg. 2)

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

"Cal anar contra els que assassinen a l'ombra de la Revolució!"

Angel Estivill el notable periodista, un dels caps de les columnes del P. S. U. C., al front aragonès, ha publicat a TREBALL un vibrant manifest del qual reproduïm el següent:

«La revolució té un ordre i té una disciplina. La revolució és un fenomen col·lectiu, no és cap explosió espontània i individual.

Es per això que ningú no pot apartar-se del conjunt revolucionari, de la disciplina revolucionària, de l'ordre revolucionari.

Els esforços individuals en la revolució són estèrils.

Són estèrils en la mesura que no associen amb l'efort col·lectiu, amb l'efort de tots. Un home no és res isolat del tot.

Són estèrils encara que de bona fe creguin que serveixen el bé comú. I no solament són estèrils, sinó que són nocius quan, en comptes del bé comú, els esforços individuals són més van destinats a satisfer passions individuals i servir petits interessos particulars.

Aleshores cal dreçar-se contra els fracs tiradors.

Contra els fracs tiradors i contra els que en la revolució només van a cercar la satisfacció de passions. Contra tots aquells que no saben lèis, contra els sàdics i els primaris.

"En el mundo no existe otra inquietud que las tribulaciones internacionales que se forjan en España"

SOLIDARIDAD OBRERA posa de relleu els fenòmens socials que arrelen el món despertat a la revolució a Espanya:

«Nuestra revolución está provocando los mismos fenómenos sociales que en 1789 y en 1917 despertaron las conmociones revolucionarias de la Francia feudal y artesana y de la Rusia sometida al látigo de los señores.

La lucha heroica que sostiene el proletariado español ha tenido la virtud de situar en primer plano las reivindicaciones económicas y sociales del proletariado. En el mundo no existe otra inquietud que las tribulaciones internacionales que se forjan en la Península Ibérica.

El proletariado de Portugal que además de estar asediado por una dictadura brutal y feroz, tenía que contemplar cómo en su propio territorio se preparaba con la mayor impunidad el avistamiento del ejército vaticano, se ha sublevado contra Oliveira Salazar y en contra de los intereses que encubre el tirano de la periferia lusitana.

La clase trabajadora del mundo entero se ha interesado por la trayectoria de nuestra pugna histórica. Las manifestaciones de solidaridad y de adhesión a nuestra sagrada causa son múltiples.

Pero la revolución española posee mayor penetración. Hay que tener en cuenta un detalle harto elocuente.

"¡Aviones para combatir al fascismo, que amenaza las democracias del mundo!"

LA VANGUARDIA remarca l'heroisme dels nostres aviadors i la necessitat que sigui augmentada la flota aèria lleial:

«Suficientes fueron las fuerzas del aire leales a la República en los primeros días del movimiento nublado que tiene a España sangrando y ardiendo por sus cuatro costados. Después, la ayuda de potencias extranjeras a los sublevados —ayuda que prácticamente es una intervención, con la cual los generales fascistas demuestran la estima en que tienen la independencia nacional—, dejó en situación de inferioridad momentánea a dichas fuerzas leales, permitiendo al enemigo emprender una ofensiva que el heroísmo del pueblo ha hecho fracasar.

Pero ya otra vez, merced a los esfuerzos del Gobierno de la República, que tiene bajo su dominio todos los recursos industriales susceptibles de producir material de guerra, se ha equilibrado la lucha en el aire, donde los pilotos republicanos, supliendo con su arrojo deficiencias materiales, inclinan el resultado de los combates a su favor.

No hacemos esta afirmación gratuitamente. Todo espíritu observador puede haberlo advertido en el curso de la operaciones y de modo especial en estos últimos días, en que los choques aéreos se han producido con más frecuencia. Nuestros aviadores van a vencer o morir. Cuando su aparato es inferior al del adversario, o cuando han agotado sus municiones, se lanzan contra el enemigo, buscando deliberadamente el encontronazo que ha de ser para ambos funesto. Un aviador catalán, el valiente Cabrer, fue el primero en sacrificar de este modo su vida, a cambio de abatir un aparato contrario, y su ejemplo ha sido fecundo en emulaciones heroicas.

La mayoría de los aviones enemigos van tripulados por extranjeros, a los que probablemente no falta experiencia, aunque no pueden tener el espíritu de sacrificio que les anima a su patria. Buenos para bombardear convoyes, fortificaciones y, sobre todo, ciudades abiertas, rehuyen el combate individual y escapan apenas advierten la proximidad de la batalla república. No les interesa la lucha donde el peligro se reparte por igual entre ambas partes, porque son mercenarios que alquilan su persona, exponiendo en la aventura lo único que pueden.

Contra tots aquells que ens saben copsar la trágica grandesa de les jornades de dolor i de la glòria de la revolució.

Contra els que atempten la dignitat revolucionària. Contra els aprofitadors de la turbulència.

Contra els que s'aprofiten dels moments de tensió i d'agitació popular per al profit propi.

Contra els que ens fan servir per a satisfer venjances i apetències de sang.

Contra el bandolerisme que deshonra els moviments populars.

Contra els assassins que pretenen justificar els crims amb l'ombra de la revolució.

Res no justifica aquestes bandes esporàdiques, nòmades, bandes de pirates, en possessió d'uns camions i escudats amb el prestigi d'una, o d'unes banderes, que cau en aquests pels pobles dels plans i de les muntanyes, sembrant el terror pels pillatges i pels assassinats.

La revolució és drecia contra els lladres i contra els assassins.

La revolució és una obra conscient i digna i humana.

Pena de mort per al qui la faci intintiva, bàrbara i cruel!

La revolució ha d'ésser inflexible i dura, implacable.

Però ha d'ésser justa i digna. I humana.»

te. El proletariado francés ha despertado del letargo en que le hundían los procedimientos falaces de la socialdemocracia. Los obreros de la Industria Fabril y Textil han levantado el pendón de la rebeldía. En Lille, el proletariado ha vuelto a ocupar las fábricas.

Pero no es solamente el proletariado de la nación vecina el que recoge el eco de nuestra revolución. También el proletariado inglés se lanza a nuevas conquistas. Una importante huelga del ramo Textil, en la importante zona de Lancashire está a punto de crear en grandes proporciones a la burguesía inglesa.

Los acontecimientos hallan la misma resonancia que en la epopeya francesa del 1789 se despararon por doquier. Los espíritus inquietos se sienten contrabados por la tragedia sublime que matiza la España del siglo XX.

La revolución española representa mucho más que un choque entre dos fuerzas adversas. En nuestro suelo se ventila el porvenir de la totalidad del proletariado que en los momentos actuales no admite líneas divisorias ni distinguos de razas.

El mundo está atento del desenlace de la lucha que sostenemos contra nuestros enemigos. Luchemos hasta que veamos rendidos y aplastados a nuestros pils a los verdugos del pueblo.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

Aviones para España! Aviones para combatir al fascismo, que amenaza a todas las democracias del mundo! Si; todavía no tenemos todos los aviones que se necesitan. Pero, entretanto, se van multiplicando las alas del ejército popular, el heroísmo de nuestros pilotos republicanos cubre la ausencia de las máquinas y los aparatos enemigos son derribados a golpes de corazón.»

El conflicte tèxtil a França

"Quan es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers parlarem de l'augment de salaris", diu la representació patronal

París, 17. — Aquest matí s'han reunits les converses entre delegacions patronals i obreres, amb intervenció d'una delegació del Govern, per a solucionar el conflicte del ram tèxtil a la regió de Lille. A dos quarts de deu del matí ha rebut la delegació obrera, a l'Hotel Matignon, el ministre d'Estat senyor Chautemps; al mateix temps, en el ministeri de l'Interior, la delegació patronal era rebuda pel senyor Salengro.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels delegats obrers, així com llurs atribucions i manca d'elecció. Quan s'hagin liquidat aquests assumptes aleshores es podran discutir els augments de salaris.

Per la seva part, el periòdic «Revue du Nord» publica un interviu amb el diputat comunista Ramette, en la qual aquest protesta contra les acusacions que s'adrezen al partit comunista d'ésser el causant de les vagues que es desenvolupen a la regió de Lille. El senyor Ramette diu que aquestes vagues no tenen caràcter polític, sinó reivindicatiu.

El nostre programa —ha declarat Ramette— comprèn la socialització de les indústries; però els comunistes realitzaran aquesta part del programa quan tinguin la majoria del poble al seu favor. És evident que ara no es compleixen a França les condicions indispensables perquè sigui un fet la socialització de les indústries.

París, 17. — Aquest matí s'han reunits les converses entre delegacions patronals i obreres, amb intervenció d'una delegació del Govern, per a solucionar el conflicte del ram tèxtil a la regió de Lille. A dos quarts de deu del matí ha rebut la delegació obrera, a l'Hotel Matignon, el ministre d'Estat senyor Chautemps; al mateix temps, en el ministeri de l'Interior, la delegació patronal era rebuda pel senyor Salengro.

El senyor Thiriez ha declarat a la premsa que els «xigirien, en representació dels patrons, que es posi fi a l'ocupació de fàbriques i tallers i que es fessin els drets i deures dels

La vista contra els sublevats de Cavalleria de Montesa

Pena de mort per a l'ex-comandant Gibert, l'ex-capità Samaniego i els ex-linens Pacini i Flores

RECLUSO PERPETUA PER A L'EX-TINENT SEGU

(Final de la sèrie d'ahir)

Després de les conclusions definitives de l'acusació i de les defenses, para el fiscal per a uniformar. Anirà a l'esquadró de Cavalleria acollint conjuntament amb altres forces faccioses. Analitzats els fets i la participació dels processats, remarca que les seccions comandades per Pacini i Flores produïren moltes baixes entre els guàrdies d'assalt, i observa també que el fet d'haver-hi tretze oficials per a comandar setanta homes demostra que aquells no tenien continuïtat en els soldats, els quals vigilaven estretament. Això dona a comprendre la intenció subversiva dels oficials.

No pot haver-hi —diu— cap atenuant. Les forces de cavalleria van guanyar-se, van sortir al carrer, van fer foc i van produir baixes. Per això demana un veredict de culpabilitat.

PARLEN ELS DEFENSORS

El defensor de l'ex-comandant Gibert assegura que aquest va actuar en compliment d'ordres superiors, que en virtut d'aquestes ordres d'ingrés es passava armats, es quals tracta amb consideració; que es deuria la guarda civil a l'assalt i a l'assalt immediatament. Això —diu— demostra que el seu defensor no havia d'imaginar-se de res.

Defensor de l'ex-capità Samaniego. També diu el mateix. Que aquest capità complí ordres de la superioritat. Remarca el sentit de disciplina que hi havia en l'exercit i demana un veredict d'impunitat.

Defensor de l'ex-tinent Enric Flores Crespo. El seu informe és sentimental. Posa de relleu la procedència humil del processat, el qual —remarca— pertanyia a l'escola de rebateria. També posa de relleu que, arran dels fets d'octubre, acollí a casa seva un infant orfe. Finalment

diu que va presentar-se espontàniament a les autoritats.

Para el defensor de l'ex-tinent Luis Pacini també remarca que el seu defensor procedeix de l'escola de reserva, i actua sempre en virtut d'obediència deguda. Aquell dia no tenia comandament directe de força. Demana un veredict d'impunitat.

Finalment informa el defensor de l'ex-tinent Segú. El seu defensor —diu— pertanyent a l'escola de complement, no va intervenir en els fets en la forma que afirma el fiscal. Sortí obligat, puix que aquell dia estava a la caserna realitzant les practiques de tinent, i si sortí no va manar cap grup ni cap secció.

PARLEN ELS PROCESSATS

—Han de dir alguna cosa els processats? —pregunta el President.

Ex-comandant Gibert: —Vaig sortir en compliment d'ordres superiors. Ex-capità Samaniego: Prego al Jurat que examini la meua actuació anterior als fets. Veura que he estat sempre republicà.

Ex-tinent Flores: Aquell dia vaig estar a les ordres del meu capità. Es reuní el Jurat a deliberar.

EL VEREDICTE

A les sis es repren la vista amb la lectura del veredict. D'aquest es desprèn que l'ex-comandant Gibert, l'ex-capità Samaniego i els ex-linens Pacini i Flores van sublevar-se i comandar grups de força; i que l'ex-tinent Segú va sublevar-se però no manà cap grup ni cap secció.

Els processats es retiren de la Sala en vista del resultat del veredict.

PETICIÓ I CONFIRMACIÓ DE PENA

El fiscal, en virtut del veredict, demana que s'imposi la pena de mort a Gibert, a Samaniego, a Flores i a Pacini; i la pena de reclusió

ESpanya, terra de revolucions

per **JEAN CASSOU**

nosaltres hem anomenat gest anàrquic, tan violent, tan espontani i tan absolut, es gira immediatament contra les esglésies i no contra les banques, com a nosaltres ens semblaria natural i lògic. Però és que ara no es tracta de l'ètica, sinó d'un moviment obscuro, sorgit de grans profunditats. Per altra banda, el qui vulgui aprendre coses sobre això, que repassi les imatges de l'espanyol més popular i més espanyol: Goya. No pas per cercar valors pintorescos i exaltats, sinó per sentir les reaccions espontànies de l'ànima espanyola contra les castes, els grans, els frares, els prínceps, els n-stres, els invasors, les prostitues, els fantasmes, les bruïles i els pesoneros: és el que és per a Goya allò que Voltaire anomenava l'infàmia. Es contra això que Espanya lluitava; ara vol llançar-ho a terra.

Un enemic cal afegir a tots aquests. Un enemic precís, concret i terrible: la fam. Es per a Espanya una vella conekença, però ella no l'havia denunciada amb tota la força necessària. Un complet del feixisme internacional havia procurat tornar a donar tota la seva força a aquells tirans i a aquells espectres. Però l'Espanya estava en moviment, el proletariats havia arribat a la fi a una consciència clara de la situació. Un últim corref de la reacció, el 6 d'octubre, havia estat a punt de vèncer. Hom havia vist tornar, sota la forma del negoci brut i del caciquisme, tipus Llerroux, totes les putxetats antiguitats del segle XIX, lligades a les violències juvenils del feixisme del segle XX. Azaña, en un dels seus discursos decisius que prepararen les eleccions del Front Popular, havia denunciat l'aliança monstruosa d'aquestes dues forces. El Front Popular semblava que havia acabat amb la primera i havia fet regular la segona. El camp era llur per a la reforma agrària i la formació d'un ordre nou, quan la mort de Calvo Sotelo va precipitar l'explosió del complet militar. El vell procediment típicament espanyol del pronunciament era utilitzat per les potències internacionals feixistes, però vindrà un dia en què el geni creador del poble guanyarà. La nostra fe en Espanya es-pera que aquest dia s'acosti.

Perquè hom pugui comprendre a França els esdeveniments d'Espanya, cal llegir definitivament totes les imatges amb les quals es divertia a casa nostra una gent àvida de cosa pintoresca. Han caigut les cambolines del país de la paideria. Espanya és una altra cosa. Ara, després d'un llarg silenci, fa ferotge la seva entrada a la gran escena del món i repren una iniciativa històrica que no havia tingut des del segle d'or. Lenin no s'havia equivocat en presentar que després de Rússia seria a l'estepa espanyola on la revolució marcaria el seu èxode pas endavant. La protecció s'ha realitzat; és a Espanya on la gran paritida social, guanyada a la Unió Soviètica, torna a jugar-se.

Si hauré reflexionat novament sobre la història d'Espanya durant el segle XIX i començament del XX, aquesta història tan mal coneguda, i si hom considera aquest país no com un espectacle pintoresc, sinó tractant de comprendre les seves més profundes aspiracions, hom entendre molt millor el que passa avui i darrera del lloc comú ha descobrit la realitat orgànica. Una realitat que s'esta plasmant i que pot i ha de cristallitzar en una creació original i nova.

Es comode i fàcil de dir que Espanya és el país del desordre, per a Espanya una necessitat decorativa i permanent. Alguns espanyols han arribat a construir-se amb això una espècie d'ideologia que s'apropa a la de l'antiquisme. Però podria ésser que aquest es transformés de mica en mica i que les seves energies s'integressin dins d'una acció constructiva. A Rússia es parlava també amb lirisme de la impotència des-

sió perpètua a Segú. El Tribunal de Dret accepta la pena proposada pel fiscal. Així, doncs, són condemnats a mort l'ex-comandant Luis Gibert de la Cuesta; l'ex-capità Lluís Samaniego Arias i els ex-linens Enric Flores Crespo i Lluís Pacini Blázquez, i a reclusió perpètua l'ex-tinent de complement Ferran Segú Aicardo.

No hi ha lloc a revisar el judici ni a commutar la pena.

El President dona l'acte per acabat amb uns visques a la Llibertat i a la República.

esperada del mugit de la seva innocència, del seu fatalisme. Malgrat això hem vist com el joc profund d'acions i reaccions ha convertit la famosa Santa Rússia en un poble de constructors.

La crisi a què assistim avui podria ésser la darrera de totes les crisis espanyoles, la que es resoliria en la Revolució espanyola. Pot ocórrer que el desordre deixi d'ésser un estat de coses gratuït i arbitrari; pot deixar d'ésser un luxe; pot, en fi, remoure fins a la seva intima realitat els motius que el varen originar i for-ne brotar una ignorada i fecunda novetat. Es aquesta novetat, desconeguda el que esperen tots els amics i els testimonis de l'Espanya autèntica, els que saben quins recursos d'energia amaga i que el dia en què aquest país s'expressi per ell mateix, aquesta expressió no podrà manifestar-se més que d'una manera original i poderosa, perquè hi ha una cosa que no es pot negar a Espanya: i és l'originalitat i l'alegria.

Els elements desordenats, els membres dispersos d'aquesta Espanya futura, ja existeixen. Estrets particulars, uns provincials gelosos les unes de les altres, una Castella que des dels temps de Felip II s'esforça per a aconseguir la centralització; una Catalunya que, al contrari, defensa la seva posició mediterrània, el seu comerç, la seva expansió, i reivindica una llengua i una cultura diferents i aprofitada fins al fet que en ella han pres una importància capital les organitzacions anarquistes per a mostrar a Castella que fins en la seva manera d'entendre els pobles socials es separa d'ella. El i Margall havia somniat enfocar aquestes divergències en una República federal; el seu successor en la direcció del moviment catalanista, Prat de la Riba, havia conservat el federalisme, però no el separatisme. El mot d'ordre llavors a Catalunya era: Per Catalunya i l'Espanya gran. Més tard hom ha vist esdevenir el tema de la cultura catalana, tema literari i sentimental, una arma en mans dels grans capitalistes barcelonins i de la seva l'aristocràcia. Els moments del catalanisme es confon amb els aspiracions republicanes i socials. Tot això demostra a través de quines cares de doctrines i d'idees tendeixen a expressar-se els interessos materials. D'altra banda hom troba a Barcelona un conjunt bigarrat de partits i de grups: Esquerra, U.G.T., O.N.T., F.A.I., P.S.U.C., P.O.U.M. Però el que apareix clarament enmig de tot això és que un llarg exercici de la reivindicació nacional i nacionalista ha arrossegat 's catalans a la lluita i que Catalunya està animada per un alé revolucionari molt especial: ella és a Espanya la fortalesa més avançada de l'esperit revolucionari. Es Barcelona la que en 1931 va proclamar la República algunes hores abans que Madrid. Es Barcelona la que des d'aleshores ha resistit enèrgicament totes les reaccions. I en aquest moment mateix Barcelona, amb tota la seva complexitat i el seu aparent desordre, juga el primer paper en el gran drama espanyol.

A les províncies del Nord entren en joc dos nous elements: el carlisme ranci i allunyat dels interessos immediats i reals, i el nacionalisme basc, que ha pogut unir-se, malgrat el seu catolicisme, al front popular. Això demostra quines interferències tan complexes determinen tot aquest joc de sentiments regionals i d'aspiracions econòmiques. Per damunt de tot, el crit dels muntanyes d'Àsturies, aquest crit de tempesta, sord i després explosiu: U.R.P.I. és una crida a la unió de tots els germans proletaris i comença a ésser comprens amb eficàcia.

D'altra banda, l'actual rebellió militar ha estat tan violenta perquè ha marcat la liquidació del segle d'or, tot el ple de pronunciament i dictadures militars. No són solament les regions, sinó també els cosos constituïts els que subratzen l'autonomia i onte ells el més potent de tots: l'exèrcit. Hom sap quins sentiments poden animar aquests clubs d'oficials allunyats de la realitat nacional i desviats perquè no veuen l'amenaça de cap guerra estrangera. D'aquí han nascut aquests audaciosos i absurds cops d'Estat que caracteritzen fins al ridícul la història no solament d'Espanya, sinó també de tot el món hispànic. No n'hi havia prou amb l'aparició, Narváez, O'Donnell, Prim, Serrano; ha calgut encara que el segle XX ajuntés a aquesta galeria de retrats militars les siluetes repugnants de Primo de Rivera amb Martínez Andó i finalment les de Franco, Mola i d'altres Queipo de Llano.

Es difícil fer-se una idea del que són aquests generals espanyols. Es necessari per a comprendre-ho, evocar l'esperit provincial, estre, ranci de la vida social espanyola unes castes vivint al costat de les altres ignorant-se mutuament i mes encara tota aquesta col·lecció de tristes i quimeres solterons, capellans, toreros, manolites, inventors, que omplen les novel·les realistes espanyoles i les pensacions de família, aquestes extraordinàries escasses de húspeides que són el secret de la decadència burgesa espanyola. Cal evocar també les interminables discussions de cafè, aquesta existència on la dona no té cap paper i on la vida s'atura i s'escampa, aquestes estopes de vida social que fan que l'Espanya d'Azorin, d'Unamuno i de Pio Baroja s'assemblin tant a la Rússia de Gogol, i sobretot els casinos, aquesta cercles de província, aquesta atenuació plena de somni. Es per mitjà d'aquesta atenuació i contra aquesta atenuació que l'Espanya intel·lectual ha pres consciència del seu ensonnament, de la seva atonia, del seu mal, i per això mateix del seu despertar i del seu guarniment. Quan van haver començat a pintar aquests tristes quadres d'ells

mateixos, un fàstic extraordinari s'apoderà dels escriptors espanyols. De tots aquells atoneus i del més important d'ells, el de Madrid, va sortir-ne un crit, un crit per a la reforma i després per a la Revolució. Tota l'evolució del liberalisme espanyol s'ha fet, a aquest illustre club del carrer del Prado, on Manuel Azaña ha fet la seva carrera taciurna i apassionada. I poc a poc, de l'Espanya amarga del segle XIX en sortia una Espanya nova.

Signes nombrosos, altrament, annuncien a l'observador perspicaç que una realitat estava en vies de formació darrera tants moments còctics i que Espanya, a desgrat de la immòbil massa de passar que pensava damunt d'ella, podia molt ben ésser, entre tots els països de l'Occident, el més pròxim a la Revolució Social. Aquest poble tan rebel a qualsevol organització metòdica, caracteritzat per virtuts precioses i per un esperit ingenuament democràtic, tot un sentit innat de la dignitat personal. Tò també un menyspreu perfecte de la propietat, el dinar, de tot allò que no sigui estricte valor humà. Un sociològ del segle XIX, un precursor de l'Espanya moderna, Joaquim Costa, ha pogut escriure un llibre titulat «Col·lectivisme agrari». En ell demostra quines pregoneres arrels té el socialisme a Espanya i com es troba figurat en moltes lleis i costums del segle XV i del segle XVII i més encara en certs costums pagesos. La propietat col·lectiva no seria una novetat a Espanya. Per a remarcar la significació d'aquesta obra de Joaquim Costa i la seva actualitat, recordem aquell que aquest gran esperit, veritable profeta nacional, és també l'home que una mica abans de l'aparició de la generació famosa del 98 va llançar una consigna: «Cal tancar amb doble clau el sepulcre del Cid». És així, renunciant a la seva epopeia històrica, a la fascinació del seu passat gloriós, a l'adoració de les seves pròpies gèstes, que Espanya pot renèixer de les seves cendres, tornar a entrar dins la història i retrobar-se digna d'aquest mateix passat i idèntica a ella mateixa.

Per aquesta espècie de sacrifici i de despullament, Espanya, per a ésser més ella mateixa, renuncia als

abillaments superficials amb què era deturada per les nostres complacències. Un d'aquests vestits és la religió. L'Espanya religiosa és encara un dels aspectes que ens impressionen agradaablement i contra el qual totes aquestes esglésies cremades ara protesten. Cal imaginar actualment una altra Espanya, de cap manera infidel a aquells grans místics d'altre temps, figures extremes d'una religiositat que s'ha consumit i anorreat s'ella mateixa. Aquesta Espanya desconeixida seria la que presentaria una tradició que va de Joan de Costa a Manuel Azaña passant pel creador del modern esperit universitari espanyol: Giner de los Rics. Cal concebre també l'odi que l'església ha pogut acumular damunt d'ella. L'església era un altre cos autònom, no menys àvid de poder, no menys turbulent que l'exèrcit. Cal comprendre com allò que

caballeros de Ginebra tota esa sardita de embustes, urdidos por la edición andaluza de «A B C». Entonces, ¿a qué va—o intenta marchar—el Sr. Tangil a Ginebra? ¡Ah! El Sr. Tangil tiene, como cada mortal, sus pequeñas ansias viajeras. El afán de viajar, el afán de desplazarse, el afán de vivir sobre camiones nuevos, es, en definitiva, una de las virtudes que poetizan al hombre. Que el Sr. Tangil se poetice es bastante difícil; pero, en fin, con intentario... El Sr. Tangil hará, si le empuja mucho, su viaje a Ginebra. Y hasta se pondrá a suspirar, durante cuatro o cinco crepusculos, plantado en medio del paisaje dulzón que han popularizado todos los «Baudelaire» del mundo. Y hasta puede que—influido por el suave romanticismo que inspiró a Amiel—el Sr. Tangil escriba su buena crónica unida de azúcar para el «Diario de Burgos»...

TURISME... EL SENYOR TANGIL SURT CAP A GINEBRA

Diu «La Voz»:

«Noticia fresca, que esta noche provocará numerosas manifestaciones de júbilo en las calles: el señor Suárez de Tangil, más conocido en los círculos políticos por su seudónimo de conde de Valdeliano, acaba de ser nombrado representante del Gobierno de Burgos ante la Sociedad de Naciones. Ahora bien: no sabemos cuándo saldrá el Sr. Tangil para Ginebra, aunque cabe suponer que lo intentará en seguida, no sea que el Gobierno de Burgos perezca en la demanda. Por supuesto, la cosa —filjándose bien— no pasa de ser un intento descabellado. ¿Qué autoridad tiene el Gobierno de Burgos para dirigirse a la Sociedad de Naciones? Y, sobre todo, ¿qué es lo que va a exponer a los elegantes caballeros de Ginebra? ¿Essas bonitas tonterías que publica Bertrand de Jouvenel en los periódicos reaccionarios de París; es decir, que en Madrid no se puede dar un paso por las calles repetidas de cadáveres, que nosotros somos los sublevados, que un generalísimo recién venido de Rusia pilota las agueridas columnas de milicianos? Suponemos, claro está, que el Sr. Tangil no se atreverá a sostener ante los elegantes

rante cuatro o cinco crepusculos, plantado en medio del paisaje dulzón que han popularizado todos los «Baudelaire» del mundo. Y hasta puede que—influido por el suave romanticismo que inspiró a Amiel—el Sr. Tangil escriba su buena crónica unida de azúcar para el «Diario de Burgos»...

Es decir, puede que consiga todo. Todo, menos que le hagan caso en la Sociedad de Naciones. Es una pena que este pequeño detalle no esté incluido en los viajes a «forfaits» que organiza Cook para los turistas adinerados...

QUEIPO DE LLANO PARLA A LES 10'30...

Perquè les noies sevillanes tinguin temps d'estar amb el promès

Un dels darrers números del «Diario de Cadix» ha publicat el següent: «Aunque, poco después de las diez y media, dió su charla acostumbrada, ante el micrófono de la Comandancia General de la División, el general jefe de la misma, don Gonzalo Queipo de Llano.

«Ea, así intencionadamente —empieza diciendo— como ha retrasado esta noche el momento de hablarlo, a pesar de que no me han faltado visitas hasta las diez de la noche.

Però és el caso que en distintas situaciones y en distintas circunstancias se me ha rogado por muchas muchachas que en lugar de hablar a las diez lo haga a las diez y media, para que tengan tiempo de estar con el novio y cenar, para después escucharme tranquilamente.

Por lo tanto, hasta que el tiempo permita pasar, si en que tiempo que seguir hablando —que Dios quiera no sea por mucho tiempo—, hablaré todas las noches a las diez y media.»

mirador discret

Paderewski, actor cinematogràfic

La figura més alta del virtuosisme pianístic, el gran intèrpret Paderewski, després de diversos anys de silenci, torna als concerts, però aquesta vegada executa davant la cambra cinematogràfica d'una productora americana. El film en el qual intervé l'ex-president de la Polònia lliure duu un nom musical ben evocador: «Sonata Clar de Lluna». Davant del piano, la seva noble figura es dreça severa i plena de noblesa (Express)

Rossini, Haydn i Mendelssohn, interpretats pel mestre Josep Fontbernat

El proper dissabte, a les sis de la tarda, l'Orquestra Simfònica de les Emissores de la Generalitat de Catalunya, que dirigeix el mestre Josep Fontbernat, donarà el seu segon concert en un dels millors locals públics de Barcelona.

Interpretarà un excel·lent programa: l'obertura de «Guillem Tell» de Rossini; la «Simfonia número 13» de Haydn; i la «Suite» d'«El somni d'una nit d'estiu» de Mendelssohn.

Mercé Plantada, l'exquisida sopran, col·laborarà a aquest selecte acte interpretant cinc cançons populars russes.

Es concert de l'Orquestra Simfònica de les Emissores de la Generalitat de Catalunya són seguits amb vertebable interès pels que estimen la bona música escamentent interpretada.

Concurs de cartells

El Comitè Industrial Cotoner davant la conveniència d'enlairar el to de la indústria tèxtil que representa, estima de gran necessitat fomentar el consum dels seus articles. A tal fi ho farà amb un concurs entre artistes espanyols, a l'objecte d'escollir dos cartells en els quals s'inviti el públic a incrementar l'ús de manufactures de cotó.

Aquesta cartells consistiran en una alegoria de tema lliure amb un reduït text, lliure també, en el qual es faci la invitació indicada. La mida serà de 90 centímetres d'alçada per 60 d'amplària, a tres colors, i el text redactat en castellà i català. Hauran d'ésser presentats abans del dia 28 del corrent, a la Secretaria General del Comitè.

Els cartells escollits seran premiats amb 1.000 pessetes el que ho sigui en primer lloc i amb 500 el segon. El Comitè tindrà la plena propietat de les obres acceptades.

Agrupació Professional de Periodistes

Darrerament han quedat constituints constituints les Seccions de Reporters Gràfics i la de Premsa Tècnica i Revistes.

Estan ja conecionats per la Ponència corresponent, els Estatsuts dels quals s'ha de regir la nova Mutua llat de Premsa, que aviat quedarà constituïda.

En una de les darreres reunions del Comitè Executiu de l'Agrupació Professional de Periodistes, s'ha plebiscitat l'acord que, mentre no es constitueix la Mutua, tots els casos de malaltia i altres que es presentin, es resolguin en comunitat amb les condicions més avantatjoses que les dues Mutuas dissoltes.

Ja organitzats els diversos serveis de l'Agrupació, s'ha establert el següent horari per al funcionament dels Oficines del Casal de la Premsa (Rbla. dels Estudis, 6, pral.): d'once a una del matí i de quatre a nou de la tarda.

